

РЕШЕНИЕ

№ 148

гр. **, 14.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ** в публично заседание на двадесет и втори октомври през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: Румяна Ат. Танева

при участието на секретаря С. Хр. Ч.
като разгледа докладваното от Румяна Ат. Танева Търговско дело № 20235500900205 по описа за 2023 година

Предявени са субективно съединени осъдителни искиове с правно основание чл.432 КЗ във вр. чл. 45 ЗЗД – за заплащане на обезщетение за неимуществени и акцесорни претенции с правно основание чл. 497, ал.1 КЗ.

В исковата молба се твърди, че в резултат на ПТП са причинени телесни увреждания на ищците М. Г. А., на 18 години и Г. А. И., на 42 години, и е причинена смъртта на ** Г.ев А., на 21 години - син на Г. А. И..

Посочва се, че на 29.11.2022 г. около 11:24 ч. е настъпило ПТП на главен път 1-5, км. 253+700 в землището на с. **, общ. **, при което се е движил л.а. „**“ с рег. № **, управляван от К. Н. К., който нарушил правилата за движение по пътищата, като реализирал удар с движещото се МПС л.а. „**“ с рег. № **, управляван от ** А.. В резултат на реализираното ПТП е причинена смъртта на пътника в л.а. „**“ - ** А., телесни повреди на Г. А. И. и М. Г. А., както и телесни повреди и смърт на повече от едно лице.

По случая е образувано ДП № 295/2022 г. по описа на ОД на МВР гр. Ст.Загора, пр.пр. № 5398/2022 по описа на ОП-**, което към настоящия момент не е приключено. Твърди се, че причина за настъпване на ПТП са допуснатите от К. К. нарушения на правилата за движение по пътищата. В конкретната ситуация за него са били налице определени, фиксирани в закон задължения за спазване правилата за безопасно движение по пътищата. С

оглед на изложеното се твърди, че в случая съществува пряка причинна връзка между деянието на К. К. и настъпилите общественноопасни последици - смъртта на ** А. и причинени телесни повреди на М. А. и Г. И..

Твърди се, че за увреждащия л.а. „**“ с рег., № **, с водач К. Н. К., има сключена застраховка “Гражданска отговорност” със *****, обективирана в полица № BG/33/122000927131 със срок на валидност от 29.03.2022 г. до 29.03.2023 г. По силата на този договор, застрахователят покрива отговорността на застрахованите лица за причинените от тях неимуществени и имуществени вреди на трети лица, свързани с притежаването и използването на МПС, съгласно чл. 492 от КЗ в размер 10 420 000 лв., която сума представлява минималният размер на обезщетението за неимуществени вреди по задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилите.

В изпълнение на разпоредбата на чл. 380 от КЗ, ищците предявили претенцията си за изплащане на обезщетение пред ***** с писмо, получено от застрахователя на дата 19.01.2023 г., към която са приложени всички документи, с които разполагат. По случая е заведена щета, по която застрахователят в законоустановения срок не е заплатил обезщетение, поради което, в случая са налице предпоставки за ангажиране отговорността на *****, гр, ** за причинените неимуществени и имуществени вреди на ищците.

Твърди се, че при процесното ПТП М. Г. А. е получила контузия на коляно, оток и болка в областта на ЛКС, психически стрес и др.

След инцидента на 29.11.2022 г. А. е транспортирана по спешност до **, където ѝ е извършен преглед, от който се установява контузия на коляно, оток и болка в обл. на ЛКС. Назначена е терапия - покой и компреси и е освободена за домашно лечение.

В резултат на процесното ПТП пострадалата М. А. освен описаните по-горе увреждания получила и психически стрес, напрежение и тревожност.

Пътният инцидент е причинил на ищцата внезапно и неочаквано увреждане на здравето и болки и страдания. След преживяното произшествие е изпитвала болки при ходене, както и при заемането на определена поза на тялото.

Пострадалата М. А. загубила майка си при ПТП през 2021 г. На

29.11.2022 г. е пътувала, заедно с роднините си, за да присъстват на делото във връзка със смъртта на майка ѝ, когато се случва този инцидент, в който и тя самата получава телесни повреди. Трагедията в семейството е огромна за нея. Изживеният стрес от произшествието рефлектирал върху общото емоционално състояние на пострадалата. Отрицателно повлиял инцидентът върху психиката ѝ. В резултат на ПТП станала раздразнителна, изпитвала чести приливи на чувство на безпокойство и притеснение, особено когато остава сама. Тези емоции са породени не само от физическите уврежданията, които е получила при катастрофата, но и страха, който е изпитала в преживяната катастрофа.

В резултат на причиненото ПТП **ищецът Г. А. И.** получил контузио пулмонис; фрактура косте VIII синистра, контузио торацис, множество травми и наранявания по глава, тяло и крайници, психически стрес и др.

След инцидента на 29.11.2022 г. И. е настанен за лечение в *****, докаран от екип на ЦСМП, съобщил е за болки в гръдния кош. Направени са му изследвания; консултативни прегледи; рентгени и КТ. От направения КТ на гръден кош е установено: промени тип „матово“ стъкло в 5 и 8 сегмент в ляво, наличие на емфизематозни були двустранно, най-голямата от които е с р-р 11 мм, торакален скелет - фрактура на 8 ребрена дъга в ляво. От рентгенография на гръден кош и бял дроб е установено - контузионни промени в ляв бял дроб - в резорбация, фрактура на 8 ребрена дъга в ляво. След извършеното лечение, на 02.12.2022 г. е изписан с препоръки да не се натоварва.

Твърди се, че в резултат на уврежданията, получени от процесното ПТП Г. И. търпи силни болки и много страдания. Възстановяването от получените при процесното ПТП увреждания продължава и към настоящия момент, не се чувства добре физически и емоционално. Вследствие на инцидента пострадалият получил множество травми и наранявания.

Посочва се, че преди процесното ПТП Г. бил в добро здравословно състояние, бил изключително деен, но след инцидента животът му се променя. Изпитва цялостен дискомфорт вследствие на получените травми, както и последващи болки, които продължават и към настоящия момент, възстановяването му не е приключено. За времето на възстановяване, той разчитал на помощта и подкрепата на своите близки, от невъзможността да се обслужва и да се храни нормално и самостоятелно. Освен болките ищецът

изживял и силен стрес при процесния пътен инцидент, който ще остане за цял живот в неговото съзнание. На 29.11.2022 г. пътувал за да присъства на делото във връзка със смъртта на неговата съпруга, с която е живял на семейни начала, която е починала през 2021 г. при ПТП.

В резултат на инцидента загинал ** Гев А., на 21 г. Същият получил тежки несъвместими с живота телесни увреждания, довели до смъртта му на 16.12.2022 г. Загиналият бил мъж в работоспособна възраст, деен, активен и в добро здравословно състояние. Бил е отговорен и трудолюбив, който се е грижила всеотдайно за своето семейство. Починалият ** загубил майка си при ПТП през 2021 г. На 29.11.2022 г. е пътувал, заедно с роднините си, за да присъстват на делото във връзка със смъртта на майка му, когато се случва този инцидент, в който загива и той.

Ищецът Г. И. е баща на починалия ** А.. Твърди се, че той изживява изключително тежко загубата на своя син. Неочакваната му смърт е съкрушителна за него и предизвиква неописуеми душевни страдания. Отношенията между тях са били изпълнени с чувство на много обич, уважение, силна привързаност и подкрепа. ** бил много добър и жизнерадостен мъж, изпълвал е живота на родителите си със смисъл, радост и гордост. Помагали са си, подкрепяли са се. С причинената смърт И. загубва моралната и физическа подкрепа на своя син, която винаги имал и на която разчитал. Неговите мечти и надежди, свързани със сина му били загубени безвъзвратно. Неочакваната му смърт предизвикала значителни по обем и интензитет негативни преживявания у ищеца. И до настоящия момент, покрусата и мъката от внезапната загуба на сина му предизвикват силни емоционални изживявания у Г. И., а от друга страна търпените болки и страдания се отразяват изключително негативно и на здравословното му състояние. Моралните страдания, търпяната скръб от невъзвратимата загуба са огромни и неописуеми и ще го съпътстват през целия му живот. Г. А. загубил съпругата си, с която са живеели на семейни начала при ПТП през 2021 г., а година по-късно загубва сина си - отново при ПТП. След загубата на ** ищецът изпаднал в много тежко психическо състояние.

С оглед на изложеното, ищите считат, че причинените им неудобства, болки и страдания следва да бъдат компенсирани. Твърди се, че вредите на ищите са в резултат на виновното поведение на водача К. Н. К., а за

причинените от него вреди отговаря ответникът по делото *****. Предвид изложеното е направено искане да бъде постановено решение, с което да се приеме, че предявените граждански иски са основателни и доказани по размер, и ответникът ЗАД "Асет Иншурънс" АД, гр. ** да бъде осъден да заплати на ищците, както следва:

- На М. Г. А. обезщетение в размер на 1 000 лева, частично предявен от 14 000 лева за претърпените неимуществени вреди - болки, страдания и психически стрес, причинени на ищцата от получените телесни увреждания, в резултат на настъпилия пътен инцидент на 29.11.2022 г., както и **сумата от 20.40 лв.** за причинените ѝ имуществени вреди - направени разходи за лечение във връзка със същото ПТП;

- на Г. А. И. - обезщетение в размер на 26 000 лева, частично предявен от 50 000 лева за претърпените неимуществени вреди - болки, страдания и психически стрес, причинени на доверителя ми в резултат на настъпилия пътен инцидент на 29.11.2022 г., както и **сумата от 17.40 лв.** за причинените му имуществени вреди - направените разходи за лечение във връзка със същото ПТП;

- На Г. А. И. - обезщетение в размер на 26 000 лева, частично предявен от 200 000 лева за претърпените му неимуществени вреди от смъртта на неговия син ** А. при ПТП от 29.11.2022 г.

Претендира се законна лихва върху горните суми, считано от 06.12.2022 г. - датата на която изтича срока по чл. 429, ал. 3 от КЗ, вр. с чл. 430, ал. 1 от КЗ до окончателното изплащане на главницата.

Претендират се направените по делото разноски и адвокатски хонорар на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗАдв.

В съдебно заседание от 22.10.2025 г. съдът е допуснал увеличение на предявените иски:

от 26 000 лв. на 200 000лв., частичен иск от 220 000 лв., за причинените неимуществени вреди на Г. А. И., изразяващи се в търпени болки и страдания, вследствие на ПТП от 29.11.2022 г., при което е причинена смъртта на ** Г.ев А., ведно със законната лихва върху сумата така, както е претендирана, до окончателното издължаване;

от 26 000 лв. на 28 000 лв. частичен иск от 50 000 лв., за причинените неимуществени вреди на Г. А. И., изразяващи се в търпени болки и

страдания, вследствие на ПТП от 29.11.2022 г., при което са му причинени телесни повреди, ведно със законната лихва върху сумата така, както е претендирана, до окончателното издължаване;

от 1 000 лв. на 16 000лв., частичен иск от 24 000 лв., за причинените неимуществени вреди на М. Г. А., изразяващи се в търпени болки и страдания, вследствие на ПТП от 29.11.2022 г., при което са й причинени телесни повреди, ведно със законната лихва върху сумата така, както е претендирана, до окончателното издължаване.

С отговора на исковата молба застрахователят оспорва изцяло предявените иски по основание и размер по следните съображения:

Оспорва твърденията, изложени в исковата молба във връзка с механизма на осъществяване на ПТП, както и твърдението, че произшествието е настъпило вследствие на противоправно и виновно поведение на водача на лек автомобил ** с рег. № ** - К. Н. К., застрахован по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите при *****.

Посочва, че в исковата молба са изложени единствено твърдения за подобно поведение, без дори да се сочи в какво то се изразява, какви действия е извършил водача и какви правила за движение по пътищата е нарушил.

Твърди, че липсват каквито и да е доказателства, които да обосновават наличие на елементите от фактическия състав на деликтната отговорност на водача К. К..

Представен е единствено Констативен протокол за ПТП с пострадали лица, в който изцяло липсват данни за механизма на ПТП и за наличието на противоправно и виновно поведение на водача на лек автомобил ** с рег. № ** - К. К..

Посочва, че при липса на противоправно поведение на водача не може да се приложи презумпцията за вина в гражданското право. Липсва краен съдебен акт по наказателно производство, който да има обвързваща настоящия състав сила по отношение на обстоятелствата извършено ли е деянието, неговата противоправност и вината на дееца.

Доколкото договорната отговорност на Застрахователя по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите е функционална на деликтната отговорност на застрахованото лице, то не е налице и основание

за ангажиране на отговорността на ***** по предявените искове.

При условията на евентуалност, прави възражение за наличие на независимо съизвършителство от страна на двамата водачи - участници в ПТП, а именно на лек автомобил **, с рег. № ** - ** А. и на лек автомобил ** с рег. № *** - К. Н. К., по отношение на причинените вреди на ищците М. Г. А. и Г. А. И.. Заявява, че за частта от вредите причинени от водача ** А., следва да отговаря Застрахователят по неговата гражданска отговорност, като водач на лек автомобил ** с рег. № ** - **.

Оспорва обективно съединените искове на ищцата М. Г. А. за заплащане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди вследствие на получени телесни увреждания и за имуществени вреди, вследствие на извършени разходи за лечение и поради следното:

Оспорва вида, тежестта и размера на твърдените, като причинени на ищцата неимуществени вреди, както и причинно-следствената връзка между описаните вреди и процесното ПТП.

Оспорва твърдението, че ищцата е търпяла всички описани в исковата молба телесни увреждания, включително психически стрес, като последица от ПТП. Посочва, че от представената медицинска документация за проведените изследвания и лечение, не се потвърждават всички твърдени в исковата молба увреждания, още повече в твърдяната степен.

Оспорва размера на предявения иск за неимуществени вреди, като счита същия за прекомерно и неоснователно завишен, в противоречие с принципа за справедливост (чл. 52 от ЗЗД).

Оспорва претенцията за заплащане на обезщетение за претърпени имуществени вреди - разходи за лечение, по основание и размер, поради липса на причинно-следствената връзка между описаните вреди и процесното ПТП.

В условията на евентуалност прави **възражение за съпричиняване от страна на пострадалата М. Г. А.**, изразяващо се в нарушение на задължението за ползване на безопасителен колан като пътник в лек автомобил ** с рег. № **, с което поведение е допринесла в изключително висока степен за получаването на твърдените увреждания.

Предвид горното, в случай че съдът намери предявените от ищцата М. Г. А. против ** искове за основателни, то моли техните размери да бъдат намалени с процент, съответстващ на степента на съпричиняване на

вредоносния резултат от нейна страна, а именно с 50%.

Оспорват се обективно съединените искове на ищеца Г. А. И. за заплащане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди вследствие на получени телесни увреждания и за имуществени вреди, вследствие на извършени разходи за лечение и поради следното:

Оспорва вида, тежестта и размера на твърдените, като причинени на ищеца неимуществени вреди, както и причинно-следствената връзка между описаните вреди и процесното ПТП.

Оспорва твърдението, че ищеца е търпял всички описани в исковата молба телесни увреждания, включително психически стрес, като последица от ПТП. Посочва, че от представената медицинска документация за проведените изследвания и лечение, не се потвърждават всички твърдени в исковата молба увреждания, още повече в твърдяната степен.

Оспорва размера на предявения иск за неимуществени вреди, като считаме същия за прекомерно и неоснователно завишен, в противоречие с принципа за справедливост.

Оспорва претенцията за заплащане на обезщетение за претърпени имуществени вреди - разходи за лечение, по основание и размер.

В условията на евентуалност прави **възражение за съпричиняване от страна на пострадалия Г. А. И.**, изразяващо се в нарушение на задължението за ползване на безопасителен колан като пътник в лек автомобил ** с рег. № **, с което поведение е допринесъл в изключително висока степен за получаването на твърдените увреждания.

Предвид горното, в случай, че съдът намери предявените от ищеца Г. А. И. против *** искове за основателни, моли техните размери да бъдат намалени с процент, съответстващ на степента на съпричиняване на вредоносния резултат от нейна страна, а именно с 50%.

Ответникът оспорва иска на Г. А. И. за заплащане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди от смъртта на неговия син ** Г.ев А.:

Оспорва вида, тежестта и размера на твърдените неимуществени вреди.

Твърди, че не са настъпили претендираните неимуществени вреди в посочените степен и интензитет.

Оспорва размера на предявения иск за неимуществени вреди, като счита

същия за прекомерно и неоснователно завишен, в противоречие с принципа на справедливост.

В условията на евентуалност прави **възражение за съпричиняване от страна на починалия ** Г.ев А.**, изразяващо се в нарушение на задължението за ползване на обезопасителен колан като пътник в лек автомобил ** с рег. № **, с което поведение е допринесъл в изключително висока степен за получаването на по-тежки по вид, степен и характер увреждания. Поддържа, че в случай, че е бил с поставен предпазен колан, той не би получил тежките и несъвместими с живота травми.

Предвид горното, в случай, че съдът намери предявения от ищеца Г. А. И. против ** иск за основателен, то моли неговият размер да бъде намален с процент, съответстващ на степента на съпричиняване на вредоносния резултат от страна на починалия, а именно с 50%.

По отношение на предявените от ищите акцесорни иски за заплащане на обезщетение за законна лихва за забава върху размерите на застрахователните обезщетения:

Оспорва като неоснователни акцесорните иски, предвид неоснователността на главните иски.

Оспорва акцесорните иски и с оглед началната дата на периода, за който се претендира законна лихва за забава, а именно - 06.12.2022 г. Посочва, че ищите не сочат фактическото основание за така претендирания период. Счита посоченото правно основание - чл. 429 ал. 3 от КЗ вр. с чл. 430 ал. 1 от КЗ е неотносимо, тъй като регламентира договора за обща „Гражданска отговорност“. Задължението на Застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите за законна лихва за забава върху размера на застрахователното обезщетение е регламентирано от специалната разпоредба на чл. 497 ал. 1 от КЗ.

Не оспорва, че ищите са предявили претенциите си за изплащане на застрахователно обезщетение по реда на чл. 380 от КЗ с Молба от 19.01.2023 г., както е посочено в исковата молба. С Писмо - изх, № 002- 334/27.02.2023 г. (приложено към исковата молба) застрахователят е изискал допълнителни документи, необходими за произнасяне по образуваните преписки - краен акт от образуваното досъдебно производство, автотехническа експертиза, протоколи от разпити на свидетели. С Писмо - изх. № 002-578/13.04.2023 г. е

отказано изплащане на застрахователни обезщетения, поради обстоятелството, че не са представени доказателствата изискани по реда на чл. 106 от КЗ, които имат значение за установяване на основанието и размера на претенциите. Посочените доказателства не са представени и към настоящия момент.

Предвид липсата на доказателства и по аргумент от чл. 497 ал. 1, т. 2 от КЗ, ***** счита, че не е в забава, поради което не дължи лихва за забава.

При условията на евентуалност, предвид посочената разпоредба, посочва, че релевантната начална дата за периода на дължимата лихва за забава върху размера на застрахователните обезщетения, в случай на основателност на главните искове е 19.04.2023 г. - датата, на която е изтекъл тримесечния срок по 496 ал. 1 от КЗ, с оглед предявяване на претенциите по реда на чл. 380 от КЗ пред Застрахователя с горепосочената Молба от 19.01.2023 г. или датата, на която е налице произнасяне от страна на Застрахователя в рамките на тримесечния срок -13.04.2023 г.

Оспорва размера на адвокатския хонорар на пълномощника на ищцата, в случай че същият надвишава минималните такива, определени с Наредба № 1/2004 г. на ВАС.

Моли в полза на ***** да се присъдят направените по производството съдебни и деловодни разноси, включително юрисконсултско възнаграждение.

С допълнителната искова молба ищецът оспорва всички направени възражения по аргументи за неоснователност, недоказаност и моли да бъдат отхвърлени.

С отговора на допълнителната искова молба, ответникът поддържа изцяло първоначалния отговор и всички оспорвания, възражения и твърдения в него.

Съдът като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и като взе предвид становищата и доводите на страните намира за установено следното:

По делото не е спорно, че на 29.11.2022 г. е настъпило ПТП на главен път I-5, км. 253+700 в землището на с. **, общ. **, между л.а. „**“ с рег. № **, управляван от К. Н. К. и л.а. „**“ с рег. № **, управляван от ** А.. В резултат на реализираното ПТП е причинена смъртта на ** А..

Не е спорно, че за л.а. „**“ с рег. № **, с водач К. Н. К., има сключена застраховка “Гражданска отговорност” със *****, обективирана в полица № BG/33/122000927131 със срок на валидност от 29.03.2022 г. до 29.03.2023г.

В изпълнение на разпоредбата на чл. 380 от КЗ, ищците предявили претенцията си за изплащане на обезщетение пред ***** с писмо, получено от застрахователя на дата 19.01.2023 г., към която са приложени всички документи, с които разполагат. По случая е заведена щета, по която застрахователят в законоустановения срок не е заплатил обезщетение.

От заключението на съдебно – психиатричната експертиза се установява следното:

В резултат на преживяното ПТП на 22.01.2022 и в резултат на смъртта на сина му / 16.12.2022г./осв. Г. А. И. е изживял негативни емоции. Налице са достатъчно клинични данни, които позволяват да се приеме, че след визираното в делото събитие, при осв. е настъпила Остра стресова реакция./Код по МКБ-10 F43.0/ като непосредствен отговор на стресогенно събитие.

В конкретния случай стресорът се явява необичайно внезапна промяна в непосредственото обкръжение на лицето (инцидент, при който загива сина на осв.), като смъртта на близък член на семейството е събитие с висок стресогенен потенциал (петия по сила по Скалата на Холмс).Стресовата реакция се характеризира с изразени емоционални, когнитивни и поведенчески промени - повишена емоционална лабилност с персистиращи интензивни емоции от негативния регистър, епизоди на натрапващо се припомняне и преживяване на психотравмата, затруднения при концентриране върху обичайни дейности, нарушения на съня и емоционална притъпеност, емоционална отчужденост и социално оттегляне и ограничаване на присъщи социални роли и дейност, неспособност за пълноценно преживяване на удоволствие от любими занимания и желани контакти с хора, изразени вегетативни нарушения и свръхвъзбуда, настъпили непосредствено след психотравмата - безсъние, промяна на апетита, повишена тревожност и депресивитет.

Към момента на изследването у осв. Г. А. И. се установяват необходимите клинични критерии за поставяне на диагнозата: Разстройство в адаптацията с протрахирана депресивна симптоматика/ Код по МКБ-10 :

F43.2/

Като отключващ фактор за настъпването на визираните психични разстройства се явява стресът, свързан със загубата на дете.

Описаните емоционални преживявания на осв. лице, настъпили след внезапната смърт на сина на осв., могат да бъдат определени като емоциите от негативния регистър и са подробно описани в обстоятелствената част.

В конкретния случай у осв. Г. А. И. към настоящия момент се установяват отрицателни емоции в рамките на депресивния синдром - понижено настроение, намалена енергичност, неспособност за изживяване на радост, чувство за безполезност, равнодушно възприемане на бъдещето, тревога, безпокойство.

Описаните симптоми са затруднили личностовото и социалното функциониране на осв. и са ограничили възможността му за ефективно справяне с базисните социални роли.

За описаните по-горе психични проблеми не е провеждано психотропно и психотерапевтично лечение.

Липсват данни от делото както и анамнезни данни, които да посочват какви медикаменти реално е приемал освидетелствания.

Липсва медицинска документация, сочеща вида медикаменти, графика и дозата за прием.

Налице са данни от делото / свидетелски показания/, сочещи за емоционалното състояние на осв. преди инцидента.

Липсват данни от делото, сочещи за обследване на психиката от специалист преди настоящата експертиза.

Осв. не е посещавал психолог или психиатър.

Липсват данни от делото сочещи за предписание на успокоителни и /или антидепресанти.

Обичайните методи за лечение:

Психотерапията е основното лечение за нарушения в адаптацията. Това може да се осъществи като индивидуална, груповая или семейна терапия. Тя осигурява: емоционална подкрепа, помага на пострадалия да се върне към нормалната си рутина, помага да се разбере защо стресовото събитие е засегнало човека толкова много, обучава как да бъде контролиран стреса,

както и предлага умения за справяне със стресовите събития

Медикаменти като антидепресанти и транквилизатори се добавят към терапията, за да облекчат симптомите на депресия и тревожност.

От заключението на комплексната съдебномедицинска и автотехническа експертиза се установява следното:

Във връзка с ПТП ** Г.ев А. на 21 г. е получил:

черепно-мозъчна травма счупване на черепната основа в предна лява черепна ямка с ход до турското седло; контузия на мозъка в лява челна област и тилните дялове на главовия мозък; оток на мозъка с вклиняване; счупване на носните кости; счупване на лява скулна кост; кръвонасядане на клепачите на лявото око; разкъсно-контузна рана в лява челна област над лявата вежда; две разкъсно-контузни рани в лява скулна област; разкъсно-контузна рана на горната устна на устата срединно и в ляво; счупване на първи и втори горни леви зъби (21 и 22) до нивото на венеца; кръвонасядане на лигавицата на горната устна на устата.

гърдна травма контузия и оток белите дробове с последвало усложнение гноен възпалителен процес на белите дробове; счупване телата на 6-ти и 7-ми гръдни прешлени; счупване на бодилестия израстък на 1-ви гръден прешлен;

коремна травма - разкъсване на слезката с последвало хирургично отстраняване; кръвоизлив в корема;

травма на опорно-двигателния апарат - охлузвания по двете колене и по гръбната повърхност на дясното ходило;

Г. А. И. е получил: контузия на гръдния кош. Контузия на белия дроб. Счупване на 8-мо ребро вляво.

М. А. Г. е получила: контузия на лявото коляно с оток и болка на същото.

Уврежданията и на тримата са с травматичен произход. ** Г.ев А. е получил черепно-мозъчна травма, която неминуемо е довела до загуба на съзнание в момента на получаването, което изключва контакт с действителността и той не е усещал болка.

Вследствие на уврежданията Г. А. И. и М. А. Г. са изпитвали болка. Болката е относителна величина е индивидуален декларативен характер и няма как да бъде обективизирана чрез степени, скали и т.н. Тя влияе върху

личностния пълноценен здравословен комфорт, самочувствието, настроението и ежедневния витален стереотип.

Затруднението на движението на снагата вследствие на счупването на едно ребро (8-мо) на Г. А. И. се възстановява за по-малко от 30 дни. Контузията на гръдния кош се възстановява за около 2 седмици. Контузията на белия дроб е увреждане, което създава терен за инфекция (пневмония). Лекуван е медикаментозно с антибиотик (Медаксон 2x2 гр) и др. Медикаменти. Състоянието е овладяно, предотвратено е развитието на пневмония. Изписан е след 3 дни лечение във „Възстановено общо състояние. Афебрилен, спокоен.“. Назначени са два контролни прегледа на 9.12.2022 г. и на 16.12.2022 г. Няма данни за проведени контролни прегледи.

Уврежданията на М. А. Г. се възстановяват за 10- 14 дни. Липсват данни от допълнителни консултации и изследвания за остатъчни усложнения.

** Г.ев А. е починал. Не се е възстановил.

При конкретния механизъм на ПТП ударът е бил отляво-надясно, преценено спрямо движението на автомобила **. М. Г. А. е пътувала на втория ред седалки отдясно. Между нея и контактната повърхност с другия автомобил ** са били телата на двама пътника. Това обстоятелство е основен и решаващ фактор за предпазване от тежки увреждания. Контузията на лявото коляно е в резултат от удар с или върху твърд тъп предмет - детайл от интериора, възможно и от седящия вляво от нея пътник. С или без поставен предпазен колан тя би получила контузия на лявото коляно, защото крайниците са подвижни части и не се фиксират с предпазни колани. Увреждането е такова, че не позволява преценка дали е била с поставен предпазен колан или не.

Уврежданията на Г. А. И. са съсредоточени в лявата част на гръдния кош и левия бял дроб. Въз основа само на тях не е възможно да се посочи дали е бил с колан или не. Такива увреждания биха се получили с или без колан. Това е така, защото предпазните колани фиксират тялото в областта на пояса във всички посоки, а горната част на тялото само в предно-задна посока. При страничен удар като този горната част е достъпна за удар отляво. Подлакътникът между седалките се намира в проекцията на лявата ребрена дъга, където е установено счупено 8-мо ребро.

При удар отляво-надясно тялото на ** Г.ев А. се е устрЕ.о наляво към

зоната на удара. Уврежданията са съсредоточени левостранно: счупване на черепната основа в предна лява черепна ямка с ход до турското седло, контузия на мозъка в лява челна област, счупване на носните кости счупване на лява скулна кост кръвонасядане на клепачите на лявото око; разкъсно-контузна рана в лява челна област над лявата вежда две разкъсно-контузни рани в лява скулна област разкъсно-контузна рана на горната устна на устата срединно и в ляво счупване на първи и втори горни леви зъби (21 и 22) до нивото на венеца, разкъсване на слезката (намира се вляво).

Предпазните колани фиксират тялото в областта на пояса във всички посоки, а горната част на тялото само в предно-задна посока. При страничен удар като този горната част е достъпна за удар отляво, където е бил реализиран контакт с лявата задна колонка, салона вляво в тази част на автомобила. Такива увреждания биха се получили с или без поставен колан, тъй като според механизма на ПТП той няма предпазна функция.

** Г.ев А. се е намирал на третия ред седалки отзад вляво.

Механизмът на процесното ПТП е следният:

На 29.11.2022 г., около 11:25 ч., по ПП 1-5 в посока от север на юг, със скорост на движение около 106,56 км/ч и опасна зона за спиране от около 112,97 м се е движил л.а. ** с рег. **, управляван от К. Н. К.. До водача, на предна дясна седалка е пътувал Д. И.. Било е светлата част на денонощието. Пътният участък бил прав, с наклон на спускане 2° на юг. Времето е било облачно и дъждовно, а пътната настилка е била мокра. В същото време, по същия път и в същата посока, пред него се е движил л.а. ** с рег. № ***, управляван от ** А. и пътници: Г. И. - заемал предна дясна седалка, на средната седалка са пътували ** ***, ** А. и М. А., а на задната седалка - ** А. и **. На километър 253+700 водачът на л.а. ** е спрял на крайпътна отбивка, след което е предприел маневрата „Завиване в обратна посока“. Водачът на л.а. ** е възприел л.а. ** като опасност за движението си и на разстояние 76,21 м е завъртял кормилния кръг наляво, с намерението да предотврати удар между двете МПС, като е навлязъл в източната пътната лента, предназначена за насрещно движещите се ПС. Времето, за което л.а. ** изминава това разстояние е 2,57 сек. Мястото на удара се намира на около 19,25 м южно от ориентира т. Ор и на около 3,15 м - 4,75 м източно от западната граница на платното за движение и заема част от двете пътни ленти.

Видът на удара между двата автомобила е страничен- кос. За л.а. ** ударът е настъпил в предните му челни състави, а за л.а.** - в странична лява част, в областта на предната и задната врата. След удара, л.а. ** е продължил движението си напред и е напуснал платното за движение на югоизток. Установил се е в покой с предните си състави насочени на югоизток така, както е описан в протокола за оглед и е нанесен в мащабната скица. В резултат на удара, л.а. ** се е завъртял около вертикалната си ос в посока на часовата стр** и е продължил движението си с предните си състави на югоизток. Напуснал е платното за движение и се е установил в покой източно от него, с предните си състави насочени на югоизток в непосредствена близост до л.а. **, вдясно от него, така, както е нанесен в мащабната скица. В резултат на ПТП е причинена смъртта на водача на л.а. ** и пътниците ** А. и ** **. Другите пътници са получили различни по степен телесни увреждания, като в резултат на уврежданията от ПТП, ** А. е починал след няколко дни в болницата. Водачът на л.а. ** и пътникът до него също са получили травматични увреждания. На двата автомобила са нанесени материални щети.

Причините за настъпване на процесното ПТП от техническа гледна точка са:

Субективните действия на водача на л.а. **, който към момента на възникване на опасността за движението му, не е предприел аварийно спиране и не е запазил разположението на автомобила в дясната част на своята (западната) пътната лента;

Субективните действия на водача на л.а. **, който непосредствено преди ПТП се е движил със скорост, по-висока от максимално допустимата за конкретния пътен участък;

Субективните действия на водача на л.а. **, който е предприел маневрата „Завиване в обратна посока“, като не се е съобразил положението, посоката и скоростта на движение на приближаващия се в посока от север на юг л.а. **.

Ако се приеме вариант, при който л.а. ** потегля от крайпътната отбивка от позиция № 1 от мащабна скица № 3:

Водачът на л.а. ** е имал техническата възможност да предотврати ПТП, както със скоростта си на движение от 106,56 км/ч, така и със скорост от 90 км/ч, като предприеме аварийно спиране към момента на потегляне на

л.а.** от крайпътната отбивка, тъй като опасната му зона за спиране и при двете скорости е по-малка от разстоянието, на което се е намирал до мястото на удара към този момент.

Водачът на л.а. ** е имал техническата възможност да предотврати ПТП, ако предприеме аварийно спиране, към момента на въртене на кормилния кръг наляво и запази разположението на автомобила в своята пътна лента. В този случай не би настъпил удар между двата автомобила и те биха се разминали безопасно.

Ако се приеме вариант, при който л.а. ** потегля от крайпътната отбивка от позиция, в която е в непосредствена близост до западната пътна лента на път 1-5 - мащабна скица № 4:

Водачът на л.а. ** е имал техническата възможност да предотврати ПТП, ако се е движил с максимално допустимата скорост от 90 км/ч, като предприеме аварийно спиране към момента на потегляне на л.а. ** от крайпътната отбивка и навлизането му в западната пътна лента на път 1-5, тъй като опасната му зона за спиране е по-малка от разстоянието на което се е намирал до мястото на удара към този момент.

Водачът на л.а. ** е имал техническата възможност да предотврати ПТП, ако запази разположението на автомобила в своята пътна лента и предприеме своевременно аварийно спиране, към момента на навлизане на л.а. ** в западната пътна лента. В този случай не би настъпил удар между двата автомобила и те биха се разминали безопасно.

Водачът на л.а. ** е имал техническата възможност да предотврати ПТП, ако предприеме аварийно спиране, към момента на въртене на кормилния кръг наляво и запази разположението на автомобила в своята пътна лента. В този случай не би настъпил удар между двата автомобила и те биха се разминали безопасно.

Ако се приеме вариант, при който водачът на л.а. ** не спира на крайпътната отбивка, а предприема маневрата „Завиване в обратна посока“ в движение, от нея - мащабна скица № 5:

Водачът на л.а. ** е имал техническата възможност да предотврати ПТП, ако предприеме аварийно спиране, към момента на въртене на кормилния кръг наляво и запази разположението на автомобила в своята пътна лента. В този случай не би настъпил удар между двата автомобила и те

биха се разминали безопасно.

В конкретната пътна ситуация, предпазният колан няма възпиращо действие встрани върху горната част на телата на пострадалите, но би предотвратил свободното им движение и в този смисъл, използването му има значение, като например изпадането от автомобила.

Скоростта на движение на л.а. ** преди ПТП е била нарастваща величина от 0 км/ч до 15,30 км/ч;

Към момента на удара скоростта на движение на л.а. ** е била 15,30 км/ч.

Ако се приеме вариант, при който л.а. ** не спира на крайпътната отбивка, а предприема маневрата „Завиване в обратна посока“ в движение, от нея, то скоростта на движение преди ПТП в този случай е същата, както скоростта на движение в момента на удара - 15,30 км/ч.

В материалите, приложени по делото има данни, че л.а.** с рег. № ** се е движил в западната пътна лента на път 1-5 в посока от север на юг. Водачът е напуснал платното за движение и е навлязъл в пътна отбивка, намираща вдясно и от там е предприел маневрата „Завиване в обратна посока“. Има противоречиви данни за това, дали водачът на л.а. ** е спрял преди да предприеме маневрата.

Водачът на л.а. ** е нямал техническата възможност да предотврати ПТП, ако предприеме аварийно спиране към момента на отклоняване на л.а. ** наляво, тъй като дължината на опасната зона за спиране на л.а. ** е по-голяма от разстоянието, което е изминал до мястото на удара по платното за движение.

При тази пътна ситуация ПТП не би настъпило, ако водачът на л.а. ** предприеме маневрата „Завиване в обратна посока“, след като пропусне движещия се от север на юг л.а. **.

При вариант - Автомобил ** потегля от крайпътната отбивка от позиция, в непосредствена близост до западната пътна лента на път 1-5 - мащабна скица мащабна скица № 4:

Водачът на л.а. ** е нямал техническата възможност да предотврати ПТП, ако предприеме аварийно спиране към момента на отклоняване на л.а. ** наляво, тъй като дължината на опасната зона за спиране на л.а. ** е по-

голяма от разстоянието, което е изминал до мястото на удара по платното за движение.

При тази пътна ситуация ПТП не би настъпило, ако водачът на л.а. ** предприеме маневрата „Завиване в обратна посока“, след като пропусне движещия се от север на юг л.а. **.

При вариант - Автомобил ** не спира на крайпътната отбивка, а предприема маневрата „Завиване в обратна посока“ в движение, от нея - мащабна скица № 5:

Водачът на л.а. ** е нямал техническата възможност да предотврати ПТП, ако предприеме аварийно спиране към момента на навлизането в западната пътна лента на път 1-5, тъй като дължината на опасната зона за спиране на л.а. ** е по-голяма от разстоянието, което е изминал до мястото на удара по платното за движение.

При тази пътна ситуация ПТП не би настъпило, ако водачът на л.а. ** предприеме маневрата „Завиване в обратна посока“, след като пропусне движещия се от север на юг л.а. **.

Пътното платно в района на ПТП е двупосочно, като за всяка посока има по една лента за движение - източна и западна. Източната лента за движение е с широчина от 3,75 м и е за движение в посока на север към с. ** (гр. **). Западната лента за движение е с широчина от 3,85 м и е за движение в посока на юг и към с. Тракия (гр. ***град). Двете пътни ленти са разделени с единична прекъсната линия.

В района на ПТП няма поставени пътни знаци.

Пътната настилка е дребнозърнест асфалт и към момента на възникване на ПТП е била мокра.

Ако се приеме вариант, при който л.а. ** потегля от крайпътната отбивка от позиция № 1 от мащабна скица № 3:

Водачът на л.а. ** е имал техническата възможност да предотврати ПТП, както със скоростта си на движение от 106,56 км/ч, така и със скорост от 90 км/ч, като предприеме аварийно спиране към момента на потегляне на л.а. ** от крайпътната отбивка, тъй като опасната му зона за спиране и при двете скорости е по-малка от разстоянието, на което се е намирал до мястото на удара към този момент.

Водачът на л.а. ** е имал техническата възможност да предотврати ПТП, ако предприеме аварийно спиране, към момента на въртене на кормилния кръг наляво и запази разположението на автомобила в своята пътна лента. В този случай не би настъпил удар между двата автомобила и те биха се разминали безопасно.

Ако се приеме вариант, при който л.а. ** потегля от крайпътната отбивка от позиция, в която е в непосредствена близост до западната пътна лента на път 1-5 - мащабна скица № 4:

Водачът на л.а. ** е имал техническата възможност да предотврати ПТП, ако се е движил максимално допустимата скорост от 90 км/ч, като предприеме аварийно спиране към момента на потегляне на л.а. ** от крайпътната отбивка и навлизането му в западната пътна лента на път 1-5, тъй като опасната му зона за спиране е по-малка от разстоянието на което се е намирал до мястото на удара към този момент.

Водачът на л.а. ** е имал техническата възможност да предотврати ПТП, ако запази разположението на автомобила в своята пътна лента и предприеме своевременно аварийно спиране, към момента на навлизане на л.а. ** в западната пътна лента. В този случай не би настъпил удар между двата автомобила и те биха се разминали безопасно.

Водачът на л.а. ** е имал техническата възможност да предотврати ПТП, ако предприеме аварийно спиране, към момента на въртене на кормилния кръг наляво и запази разположението на автомобила в своята пътна лента. В този случай не би настъпил удар между двата автомобила и те биха се разминали безопасно.

Ако се приеме вариант, при който водачът на л.а. ** не спира на крайпътната отбивка, а предприема маневрата „Завиване в обратна посока“ в движение, от нея - мащабна скица № 5:

Водачът на л.а. ** е имал техническата възможност да предотврати ПТП, ако предприеме аварийно спиране, към момента на въртене на кормилния кръг наляво и запази разположението на автомобила в своята пътна лента. В този случай не би настъпил удар между двата автомобила и те биха се разминали безопасно.

От техническа гледна точка, опасността и за двамата водачи е възникнала към момента на предприемане на маневрата „Завиване в обратна

посока“ и насочването на л.а. ** към западната пътна лента, по която се е движил л.а. **.

Автомобил ** с рег. № ** е оборудван с триточкови инерционни предпазни колани за всички места на пътниците и за водача.

Автомобилът е оборудван с въздушни възглавници отпред - за водача и за пътника на предна дясна седалка, както и странични въздушни възглавници в облегалките на предните седалки, като за водача е отляво, а на пътника отпред е отдясно.

Предназначението на въздушните възглавници е да намали до нула движението на тялото, поемайки кинетичната му енергия и след това да се изпусне до известна степен, абсорбирайки голяма част от силата на удара.

Предните въздушни възглавници са предназначени да намалят риска от черепно - мозъчни травми и травми в горната част на торса в детайлите на волана и арматурното табло, а страничните въздушни възглавници, предпазват пътуващите от страничния удар и от директния контакт на тялото с елементи от страничната част на вътрешния интериор на купето на автомобила.

От техническа гледна точка, водачът на л.а. ** с рег. № ** е следвало при избиране скоростта на движение да се съобрази със състоянието на пътната настилка, както и да не превишава максимално допустимата скорост за пътния участък - 90 км/ч.

От техническа гледна точка, водачът на л.а. ** с рег. № ** е следвало да се движи в дясната част на платното за движение (на западната пътна лента) и преди да се отклони наляво спрямо първоначалното си положение, да се убеди, че няма да създаде опасност за другите участници в движението.

Технически правилните действия на водача на л.а. **, за да предотврати ПТП са, когато възникне опасност за движението му да намали скоростта и в случай на необходимост да спре, като запази разположението на автомобила в своята пътна лента.

Технически неправилно е, водачът на л.а. ** да се движи със скорост 106,56 км/ч на път извън населено място, където максимално допустимата скорост на движение е 90 км/ч.

Технически неправилно е, водачът на л.а. ** да завърти кормилния кръг

наляво спрямо първоначалното си положение и да навлезе в пътната лента, предназначена за насрещно движение, без да се съобрази с положението, посоката и скоростта на движение на л.а. **.

В конкретната пътна ситуация, първоначалният удар за л.а. ** е в страничните му леви състави, при което телата на пътниците и водача първоначално се придвижват встрани, наляво. Предпазният колан няма възпиращо действие за горната част на тялото встрани, но би задържал тялото на пострадалите върху седалката и би предотвратил свободното движение на телата им.

По време на ПТП, ** А. е заемал лявото място на третият ред седалки.

Пострадалият е получил значителна загуба на кръв и масивна трансфузия, и е изпаднал в известна степен на органична недостатъчност. Това се дължи на системните ефекти от тъканната исхемия. Кръвоизливът може да е контролиран и жизнените показатели да бъдат нормални, но са нанесени щети на клетъчно ниво. Продължителна хипоперфузия изчерпва енергийните клетъчни депа, особено в съдовия ендотел. Това се проявява с прогресивна вазодилатация, загуба на отговор към течности и катехоламини, капилярна пропускливост, дифузна коагулопатия и сърдечна дисфункция. При пострадалия има и съществено първоначално мозъчно увреждане. Смъртта е настъпила дни след увреждането и се дължи на персистиращите ефекти на системния шок, проявяващи се като полиорганна недостатъчност и загуба на контролната функция на централната нервна система.

При удар отляво-надясно тялото му се е устрЕ.о наляво към зоната на удара. Уврежданията са съсредоточени лявостранно: счупване на черепната основа в предна лява черепна ямка с ход до турското седло, контузия на мозъка в лява челна област, счупване на носните кости счупване на лява скулна кост кръвонасядане на клепачите на лявото око; разкъсно- контузна рана в лява челна област над лявата вежда две разкъсно-контузни рани в лява скулна област разкъсно-контузна рана на горната устна на устата срединно и в ляво счупване на първи и втори горни леви зъби (21 и 22) до нивото на венеца, разкъсване на слезката (намира се вляво). Както бе посочено по-горе, предпазните колани фиксират тялото в областта на пояса във всички посоки, а горната част на тялото само в предно-задна посока. При страничен удар като този горната част е достъпна за удар отляво, където е бил реализиран контакт

с лявата задна колонка, салона вляво в тази част на автомобила. Такива увреждания биха се получили с или без поставен колан, тъй като според механизма на ПТП той няма предпазна функция.

Ако беше с поставен предпазен колан, той би получил същите травматични увреждания, които са станали причина за смъртния изход. Нямаше да изпадне от автомобила, което би му спестило някои повърхностни увреждания от падането върху терена и получаването на охлузвания по двете колене и по гръбната повърхност на дясното ходило.

Към момента на настъпване на процесното ПТП, **** А. не е бил с поставен предпазен колан.**

Мястото на удара е по дължина на пътното платно - на около 19,25 м южно от ориентират. Ор;

По ширина на пътното платно - на около 3,15 м - 4,75 м източно от западната граница на платното за движение.

Мястото на удара заема част и от двете пътни ленти - виж мащабна скица № 2.

Опасната зона за спиране на л.а. ** за скоростта му на движение от 106,56 км/ч е 112,97 м.

Опасната зона за спиране на л.а. ** при скорост на движение от 90 км/ч е 85,83 м.

Опасната зона за спиране на л.а. ** за скоростта му на движение от 15,30 км/ч е 7,45 м.

Опасната зона за спиране на л.а. ** при вариант - Автомобил ** потегля от крайпътната отбивка от позиция № 1 от мащабна скица № 3 е 14,63 м.

Опасната зона за спиране на л.а. ** при вариант - Автомобил ** потегля от крайпътната отбивка от позиция, в непосредствена близост до западната пътна лента на път 1-5 - мащабна скица № 4 е 14,61 м.

От заключението на повторната автотехническа експертиза се установява следното:

Механизмът на ПТП е следният: Автомобил ** навлиза в уширение вдясно от двулентово двупосочно платно за движение. Времето е облачно и дъждовно, пътната настилка е мокра.

Водачът на автомобила ** желае да извърши маневра за обратен завой.

Данните по делото дали автомобилът е спрял в уширението или не са противоречиви. Критичната скорост за извършване на маневрата е около 18 km/h.

Попътно на автомобила **, в дясната пътна лента приближава автомобил **. Според извършен допълнителен оглед автомобилът е без товар, а според водача и пътника в автомобила е превозвал товар с маса 305 kg. Ако се приеме, че автомобилът е без товар, скоростта му е около 113 km/h с опасна зона за спиране от около 134 т. При натоварен автомобил скоростта му е около 102 km/h и опасна зона за спиране 113 т. Опасната зона за спиране на автомобила ** при скорост 90 km/h е около 91 т.

Водачът на автомобила ** извършва маневрата „обратен завой“, водачът на автомобила ** възприема маневрата на автомобила ** и завива волана наляво за около 2,0 s преди момента на удара при празен автомобил и 2,09 s - при натоварен.

Между двата автомобила настъпва удар, който е челен за автомобила ** и страничен отляво за автомобила **. Ударът е блокиращ, с ъгъл между двете надлъжни оси в границите 67°- 69°. Ударът обхваща цялата предна част на автомобила ** и основно двете леви врати на автомобила **.

Първоначалният контакт между предния ляв край на автомобила Мерцедес и предната лява врата на автомобила ** е на 2,3 m след мерната линия на ориентира и на около 1,35 m от осовата разделителна линия на платното за движение, гледано от посоката на движение на автомобила **, в насрещната за него пътна лента.

Към момента на първоначалния контакт лекият автомобил ** е под ъгъл 4-6° спрямо оста на пътя, насочен наляво, като заема по ширина около 1 m от своята пътна лента (в посока към гр. ***град) и от насрещната пътна лента - около 1,3 m.

Автомобилът ** в момента на удара заема части от двете пътни ленти - по ширина около 1,4 m от пътната лента на автомобила ** (в посока към гр. **) и 3,4 m от пътната лента в посока към гр. ***град. Надлъжната ос на автомобила в момента на удара сключва спрямо оста на пътя ъгъл около 117°.

Скоростта на автомобила ** в момента на удара е около 14 km/h.

Водачът на автомобила ** завърта волана наляво без да предприема

спиране, когато автомобилът му е на около 63 m от мястото на удара при автомобил без товар и на около 59 m, ако се приеме, че е с товар.

Кинематичен анализ без спиране на автомобила ** и при приемане на автомобила ** без товар:

Водачът на автомобила ** реагира със завиване наляво непосредствено след като автомобилът ** навлиза на платното му за движение;

Към момента на промяната на траекторията на автомобила ** в началото на маневрата автомобилът ** е бил на около 81 m от мястото на удара;

Към момента на навлизане на автомобила ** на платното за движение автомобилът ** е бил на около 69 m от мястото на удара;

Автомобилът ** попада в опасната зона за спиране на автомобила ** - 133,9 m;

Водачът на автомобила ** при действителната си скорост на движение **няма техническата възможност да спре преди мястото на удара.** Той има техническата възможност да намали скоростта си до около 93 km/h, като автомобилът ** практически би бил в положение в момента на удара, подобно на действителното - с около 37 cm по-напред. **ПТП не би настъпило, ако водачът на автомобила ** се бе движил плътно вдясно в своята пътна лента** - свободният коридор при движение с действителната скорост на автомобила без да задейства спирачната уредба (както в действителност) е около 2,5 m, а със своевременно задействане на спирачната уредба свободният коридор би бил около 2,8 m.

При скорост на автомобила ** 90 km/h автомобилът ** също попада в опасната зона за спиране на автомобила ** - 91,3 m. Водачът на автомобила ** даже и със завиване наляво има техническата възможност да предотврати ПТП, като управлява със скорост 90 km/h и своевременно задейства спирачната уредба към момента на навлизане на автомобила ** в платното му за движение. При тези действия на водача автомобилът ** би пропуснал автомобила ** пред себе си.

Кинематичен анализ без спиране на автомобила ** и при приемане на автомобила ** с товар.

Водачът на автомобила ** реагира със завиване наляво непосредствено след като автомобилът ** навлиза на платното му за движение;

Към момента на промяната на траекторията на автомобила ** в началото на маневрата автомобилът ** е бил на около 73 m от мястото на удара;

Към момента на навлизане на автомобила ** на платното за движение автомобилът ** е бил на около 65 m от мястото на удара;

Автомобилът ** попада в опасната зона за спиране на автомобила ** - 113,1 m;

Водачът на автомобила ** при действителната си скорост на движение няма техническата възможност да спре преди мястото на удара. Той има техническата възможност да намали скоростта си до около 81 km/h, като автомобилът ** практически би бил по-напред с около 78 cm. При аналогични действия на водача на автомобила ** със завиване наляво ударът би бил в двете леви врати, задното ляво колело и задния ляв калник. **ПТП не би настъпило, ако водачът на автомобила ** се бе движил плътно вдясно в своята пътна лента - свободният коридор при движение с действителната скорост на автомобила без да задейства спирачната уредба (както в действителност) е около 2,5 m, а със своевременно задействане на спирачната уредба свободният коридор би бил около 3,2 m.**

При скорост на автомобила ** 90 km/h автомобилът ** също попада в опасната зона за спиране на автомобила ** - 91,3 m. При условие, че водачът на автомобила ** бе завил по аналогичен начин, както по време на ПТП ударът бил в задния ляв калник на автомобила ** със скорост на ** около 60 km/h. **Водачът на автомобила ** има техническата възможност да предотврати ПТП, като управлява със скорост 90 km/h и своевременно задейства спирачната уредба към момента на навлизане на автомобила ** в платното му за движение без да напуска своята пътна лента. При тези действия на водача автомобилът ** би пропуснал автомобила ** пред себе си.**

Кинематичен анализ със спиране на автомобила ** и при приемане на автомобила ** без товар.

Водачът на автомобила ** реагира със завиване наляво, когато автомобилът ** навлиза на платното му за движение;

Към момента на потеглянето на автомобила ** автомобилът ** е бил на около 161 m от мястото на удара;

Към момента на навлизане на автомобила ** на платното за движение автомобилът ** е бил на около 100 m от мястото на удара;

Автомобилът ** попада в опасната зона за спиране на автомобила ** - 133,9 m;

Водачът на автомобила ** при действителната си скорост на движение няма техническата възможност да спре преди мястото на удара. Той има техническата възможност да намали скоростта си до около 67 km/h, като автомобилът ** практически би бил по-напред с около 2,01 m. При аналогични действия на водача на автомобила ** със завиване наляво ударът би бил в края на лявата задна врата, задното ляво колело и задния ляв калник. **ПТП не би настъпило, ако водачът на автомобила ** се бе движил само в своята пътна лента.**

При скорост на автомобила ** 90 km/h автомобилът ** не попада в опасната зона за спиране на автомобила ** - 91,3 m. При скорост 90 km/h и своевременно задействане на спирачната уредба от водача на автомобила ** към момента на навлизане на автомобила ** в платното му за движение автомобилът би спрял на около 9 m преди мястото на удара.

Кинематичен анализ със спиране на автомобила ** и при приемане на автомобила ** с товар.

Водачът на автомобила ** реагира със завиване наляво малко преди автомобилът ** да навлезе на платното му за движение;

Към момента на потеглянето на автомобила ** автомобилът ** е бил на около 146 m от мястото на удара;

Към момента на навлизане на автомобила ** на платното за движение автомобилът ** е бил на около 91 m от мястото на удара;

Автомобилът ** попада в опасната зона за спиране на автомобила ** - 113,1 m;

Водачът на автомобила ** при действителната си скорост на движение няма техническата възможност да спре преди мястото на удара. Той има техническата възможност да намали скоростта си до около 54 km/h, като автомобилът ** практически би бил по-напред с около 0,60 m. При аналогични действия на водача на автомобила ** със завиване наляво ударът би настъпил в задното ляво колело и задния ляв калник. **ПТП не би**

настъпило, ако водачът на автомобила ** се бе движил само в своята пътна лента.

При скорост на автомобила ** 90 km/h автомобилът ** попада в опасната му зона за спиране в много малка степен - наличното отстояние от около 91,2 m е по-малко от опасната зона за спиране само с около 0,1 m. При скорост 90 km/h и своевременно задействане на спирачната уредба от водача на автомобила ** към момента на навлизане на автомобила ** в платното му за движение автомобилът би спрял на около 0,1 m след мястото на удара. При тези действия, даже водачът на автомобила ** да бе завил по аналогичен начин, както по време на ПТП, не би възникнало ПТП - автомобилът ** би пропуснал автомобила ** пред себе си.

Техническите причини за възникването на ПТП са комплексни в зависимост от изходните данни при изследването - със или без спиране на автомобила ** в уширението и с товар или без товар в автомобила **. Те са в пряка връзка с определената техническа възможност на водача на автомобила ** да предотврати ПТП и с техническата възможност на водача на автомобила ** преди маневрата „завиване в обратна посока“ да се съобрази с положението и скоростта на приближаващия автомобил ** и да го пропусне.

При дадения механизъм на ПТП предпазните колани за водача и пътниците в автомобила ** имат значително действие, тъй като ударът е челен и основната компонента на инерционната преносна ударна сила действа върху телата в посока отзад напред.

За водача и пътниците в автомобила ** посочената преносна инерционна ударна сила е с основна компонента отдясно наляво в посока към двете леви врати. Действието на обезопасителните колани за телата в този автомобил е слабо съществено.

Скоростта на автомобила ** без товар и на автомобила ** в момента на удара са следните:

$$V_1 = 31,38 \text{ m/s} = 113,0 \text{ km/h}; N/2 = 4,11 \text{ m/s} = 14,8 \text{ km/h}.$$

Скоростта на автомобила ** с товар и на автомобила ** в момента на удара са съответно

$$V_1 = 28,41 \text{ m/s} = 102,3 \text{ km/h}; V_2 = 4,12 \text{ m/s} = 14,8 \text{ km/h}.$$

Преди ПТП е технически възможно автомобилът ** да е спрял в

уширението и да е потеглил от състояние на покой или да е навлязъл в уширението и да е продължил движението си до момента на удара без да спира.

Непосредствено преди ПТП водачът на автомобила ** извършва маневра „завиване в обратна посока“.

Водачът на автомобила ** има техническата възможност да предотврати ПТП, като преди маневрата „завиване в обратна посока“ се съобрази с положението и скоростта на приближаващия автомобил ** и го пропусне.

Ударът между двете МПС е челен за автомобила ** и страничен отляво за автомобила **. Ударът е блокиращ, с ъгъл между двете надлъжни оси в границите 67°- 69°. Ударът обхваща цялата предна част на автомобила ** и основно двете леви врати на автомобила **. Първоначалният контакт между предния ляв край на автомобила Мерцедес и предната лява врата на автомобила ** е на 2,3 m след мерната линия на ориентира и на около 1,35 m от осовата разделителна линия на платното за движение, гледано от посоката на движение на автомобила **, в насрещната за него пътна лента. Към момента на първоначалния контакт лекият автомобил ** е под ъгъл 4-6° спрямо оста на пътя, насочен наляво, като заема по ширина около 1 m от своята пътна лента (в посока към гр. **) и от насрещната пътна лента - около 1,3 m. Автомобилът ** в момента на удара заема части от двете пътни ленти - по ширина около 1,4 m от пътната лента на автомобила ** (в посока към гр. **) и 3,4 m от пътната лента в посока към гр. ***град. Надлъжната ос на автомобила в момента на удара сключва спрямо оста на пътя ъгъл около 117°.

Ако се приеме, че автомобилът ** е без товар, скоростта му в момента на удара и преди ПТП е около 113 km/h с опасна зона за спиране от около 134 m.

Ако се приеме, че автомобилът ** е с товар, скоростта му в момента на удара и преди ПТП е около 102 km/h с опасна зона за спиране от около 113 m.

Опасната зона за спиране на автомобила ** при скорост 90 km/h е около 91 m.

Скоростта на автомобила ** в момента на удара е около 14 km/h с опасна зона за спиране около 6,1 m. В началото на маневрата „завиване в обратна посока“ при вариант на равномерно движение опасната зона за спиране е същата. При потегляне от състояние на покой тя е нула.

За установяване на неимуществените вреди са събрани гласни

доказателства.

Свидетелят *-*, който живее на семейни начала с *** **онова посочва, че към момента на настъпване на ПТП – то бил в ** и когато разбрал веднага се прибрал. Когато видял М., след ПТП – то, тя била много зле, била ударена в крака, но не е лежала в болница. Имала нужда от чужда помощ, две седмици била на легло. Имала малко дете на около 1 месец и след ПТП - то й спряла кърмата. Плакала всеки ден, станала по-нервна, имала главоболие, започнала да й пада косата. Ходили на кожен лекар - казал, че е от стрес. Приемала лекарства. Все още я болял кракът, имало вдлъбнати на него. Ходила е на профилактични прегледи. Била загубила съзнание след удара при ПТП.

Свидетелят посочва, че познава Г.. След ПТП - то имал счупвания по тялото, лежал в болницата около 4-5 дни. След изписването му трудно дишал. Това оплакване продължило около 2 седмици. Г. се грижил за децата си, заедно живели в една къща с **, М., Ганка, Айрие до последно, до преди да почине *** след това и **, а М. - докато се омъжила. Г. и ** много добре се разбирали. Г. се грижил за семейството си. ** и Г. работили заедно сезонно. След като ** починал, ищецът плачел всеки ден, ходил на гробищата, разказвал постоянно за сина си. Той организирал погребението му. Според свидетеля, Г. много се променил след загубата на сина си, преди бил весел, а сега бил тъжен.

Свидет**та ***** видяла М. на следващия ден след ПТП – то, била зле - плачела, не помнила почти нищо, имала болки в крака, не можела да става около две седмици. Свекърва й помагала да гледа двете й деца, както и помагала на М.. От стреса при катастрофата й спряла кърмата. Боляла я главата, ходила на лекар заради косопада.

Свидет**та E**** посочва, че знае за инцидента, видяла Г. след 3-4 дена, бил в много тежко състояние - счупени ребра, не можел да диша, имал нужда от чужда помощ. Майка му помагала. Г. като разбрал, че ** е починал, защото е починал 20 дена след ПТП в болницата, изпаднал в шок, много зле приел ситуацията. Постоянно плачел, мислил, че няма смисъл да живее. ** бил единствения му син, освен него Г. имал и две дъщери. ** и Г. живеели заедно винаги, заедно работили, разбирали се. Имали много силна връзка, помагали си. След загубата на **, Г. се променил, загубил жена си година преди това пак при ПТП. Все още не е преодолял мъката по загубата на сина

си. Г. се грижил за детето на **, имал внучка, с която се виждали, помагал на детето. Според свидетел**та и до днес Г. имал болки в гърдите, вследствие на травмите.

За установяване механизма на ПТП – то са събрани гласни доказателства.

От **обясненията**, дадени от **ищеца Г. А. И.**, по реда на чл. 176 от ГПК става ясно, че е участвал в ПТП на 29.11.2022 г. Тръгнали за гр. Пловдив за делото, за което били призовани, но ** объркал пътя и минали по пътя за гр. ***град, където имало една отбивка и отбили там. Бащата на ** се обадил по телефона и казал, че са объркали пътя, трябвало да се върнат и да се качат на пловдивската магистрала. Г. А. И. бил в колата на ** и според него, ** спрял колата, говорили по телефона на отбивката, около 15 минути. След това **, затворил телефона и казал, че трябвало да обърнат и да хванат магистралата. ** се огледал, Г. също се огледал, нямало други коли. ** обърнал колата, минали на другия път, тъкмо щял да изправи колата и **то ги ударило от лявата страна на шофьора във вратата, след което **а хвъркнал в полето.

От **обясненията**, дадени от **ищцата М. Г. А.**, дадени по реда на чл. 176 от ГПК, става ясно, че е участвала в ПТП на 29.11.2022 г. Била седнала отдясно на втория ред. Казали на **, че е объркал пътя и трябвало да се върне, затова отбили в дясно. Спрели в отбивката 5-10 мин, ** дал на Г. телефона, дал мигача за завой наляво. Всички видели, че няма кола, тръгнали да обърнат и изведнъж излязла една кола, много бързо идвала и ги блъснала. После не помни нищо.

Свидетелят *К. Н. К.* посочва, че пътували с Д. с автомобил „**“ за гр. **, управлявал колата със скорост 80 – 90 км/ч. Пред тях се движел автомобил **. Инцидентът се случил в посока **. Участъкът от пътя бил прав. **ът намалил, подал мигач и отбил в дясно, там имало отбивка и както се движел в дясно и изведнъж изскочил пред тях. Според свидетелят, автомобила не спрял в тази отбивка и не е подавал ляв мигач. Свидетелят твърди, че ударът е настъпил в неговата пътна лента. След сблъсъка, двата автомобила се озовали в лявата страна, в нивата. Свидетелят твърди, че е превозвал отпадъчна мед и че този товар в трябвало да е в колата.

Свидетелят *Д. С. И.*, посочва, че пътували за гр. ** с К. К. , който управлявал автомобил **. Пътят бил влажен. При излизане от селото пред тях

бил автомобил **, който влязъл в една отбивка с десен мигач и без да даде сигнал направил обратен завой и се случила катастрофата. Според свидетеля, К. К. карал с около 80 – 90 км/ч. и произшествието настъпило в тяхната пътна лента, в дясната. След това двете коли се отклонили на ляво и излезли извън пътя в нивата и застанали една до друга. След удара, К. помогнал на него, излязъл отвън и се обадил на 112, отишъл да помогне и на другите хора. Свидетелят посочва, че в **то имало мед, около 305 кг., намираща се в 5 чувала, минати през машина. Имали кантарна бележка за медта. Не знае, какво се е случило с нея след произшествието. Посочва, че разбрал случайно от една автокъща, че водачът на ** нямал шофьорска книжка.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

За да се ангажира отговорността на застрахователя по [чл. 432, ал. 1 от КЗ](#), е необходимо към момента на увреждането да съществува валидно застрахователно правоотношение, породено от договор за застраховка "Гражданска отговорност", между прекия причинител на вредата и застрахователя, при спазване на изискванията на [чл. 380 КЗ](#).

По делото не е спорно, че към датата на ПТП – то – 29.11.2022 г., за л.а. „**“ с рег. № **, с водач К. Н. К., има сключена застраховка “Гражданска отговорност” със *****, обективизирана в полица № BG/33/122000927131 със срок на валидност от 29.03.2022 г. до 29.03.2023г.

Съдът намира, че следва да приложи законовата разпоредба на [чл. 498, ал. 3 КЗ](#), която обвързва допустимостта на прекия иск от наличието на започната процедура по доброволно уреждане на отношенията между пострадалия при ПТП и застрахователя по задължителна застраховка "ГО на автомобилистите" и изтичането на тримесечен срок от предявяването на претенцията пред застрахователя или пред негов представител. Касае се за рекламационен срок, въведен от законодателя с новия КЗ, с цел предотвратяване или намаляване на съдебните производства по този вид спорове. Следователно, изтичането на рекламационния срок е предпоставка за възникването на самото право на пряк иск на увреденото лице срещу застрахователя на ГО на автомобилистите.

В изпълнение на разпоредбата на чл. 380 от КЗ, ищците предявили претенцията си за изплащане на обезщетение пред ***** с писмо, получено

от застрахователя на дата 19.01.2023 г., към която са приложени всички документи, с които разполагат. По случая е заведена щета, по която застрахователят в законоустановения срок не е заплатил обезщетение.

Поради това съдът намира, че предявените искове за неимуществени и имуществени вреди са допустими.

В настоящия случай доколкото няма постановена присъда, която да е задължителна за гражданския съд на основание чл. 300 от ГПК относно това дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца, тези предпоставки следва да бъдат установени с доказателства в хода на настоящото производство.

В настоящото производство са назначени комплексна съдебномедицинска и автотехническа експертиза, която е оспорена в автотехническата част /изготвена от в.л. инж. Т. Ц. П.. Поради това, съдът е допуснал повторна автотехническа експертиза, изготвена от проф. д. т. н. инж. С. К..

Не е спорно, че на 29.11.2022 г., около 11:25 ч., в условията на дневна светлина, по път I-5, в посока юг се движи лек автомобил „***“, рег. № *** и водач ** А.. В автомобила са пътували и б пътника, разположени, според конфигурацията на седалките. В близост до мястото на ПТП (отсечката между с. ***), пътния участък е праволинеен, с наклон на спускане (около 2°), спрямо посоката на движение на процесните МПС, без ограничение на обзорната видимост в двете посоки. Пътната настилка е с асфалтово покритие, мокра. По протежението на пътния участък е изградено уширение/отбивка, разположена в дясно от платното за движение в посока юг (посоката на движение на л.а. **). При същите атмосферни и пътни условия, в същата посока, зад л.а. ** се е движил л.а. „***“, рег. № ** с водач К. К. и пътник на предна дясна седалка. В определен момент от движението (около км. 253+700), л.а. ** напуска платното за движение и навлиза (надясно) към крайпътна отбивка. След това си действие, водачът предприема маневра „обръщане на посоката на движение“, при което навлиза в пътното платно, с тенденция да продължи да се движи към гр. **. Между двата автомобила настъпва удар, който е челен за автомобила ** и страничен отляво за автомобила **. Ударът е блокиращ, с ъгъл между двете надлъжни оси в границите 67°-69°. Ударът обхваща цялата предна част на автомобила ** и основно двете леви врати на автомобила **. След удара, двете МПС продължават движението си косо наляво (в посока югоизток), пресичат платното за движение и продължават с остатъчната си скорост по левите крайпътни площи. Местопроизшествието е запазено и има наличен протокол за оглед на местопроизшествието, на който са описани веществените доказателства, **с изключение на това, че л.а. "***" с рег. № *** след ПТП е преместен от служители на РСПБЗН - гр. **, с цел да бъдат извадени пострадалите от автомобила.**

Заклучението на повторната автотехническа експертиза съдържа различни варианти, относно движението на лек автомобил "***", скоростта и опасната зона на двата автомобила и възможността на л.а. "***" за предотвратимост на ПТП – то. Наличието на различни варианти от една страна изхожда от въведените твърдения, че при настъпване на ПТП – то, л.а. "***" е превозвал товар от 300 кг /свидетелските показания на водача на л.а. "***" - К. Н. К. и пътникът в същия автомобил - Д. С. И./. От друга страна различни са и твърденията относно точното място на евентуалното потегляне на л.а. „**“ към дясна пътна лента /от една страна, свидетелските показания на К. Н. К. и Д. С. И. и от друга страна обясненията на ищеца Г. А. И..

На първо място, съдът намира, че твърденията за наличието на товар в л.а. "***" са недоказани, доколкото такава констатация липсва в огледния протокол, поради което не следва да се вземат предвид вариантите посочени в основното заключение и заключението на повторната автотехническа, че л.а. "***" е превозвал товар от 300 кг.

Видно от заключението от повторната експертиза /изготвена от проф. д. т. н. инж. С. К. /, скоростта на л.а. „**“ към момента на удара и преди настъпване на ПТП е била 113 км/ч, при разрешена такава 90км.ч/, а скоростта на л.а. „**“ към момента на удара е била около 14 км/ч. С оглед недоказаността на твърдението за наличие на товар в л.а. "***", както вероятната заинтересованост на свидетеля К. Н. К., който заявява, че се е движил „със скорост 80 - 90 км/ч“, съдът приема, че скоростта на движение на л.а. „**“, е тази констатирана в повторната експертиза, а именно 113 км/ч.

Различните варианти в повторната автотехническа експертиза се дължат на липсата на обективни данни относно точното място на евентуалното потегляне на л.а. „**“ /дали се движил или е спрял в крайпътна отбивка и тогава е предприел маневра обратен завой/ и противоречивите свидетелски показания на К. Н. К. и Д. С. И. и обясненията на Г. А. И., относно тези обстоятелства. Въпреки всички представени от вещото лице, проф. д. т. н. инж. С. К. варианти е направен категоричен извод, че водачът на автомобила ** при действителната си скорост на движение няма техническата възможност да спре преди мястото на удара, като ПТП - то не би настъпило, ако водачът на автомобила ** се бе движил плътно вдясно в своята пътна лента. Друг категоричен извод направен в повторната

експертиза е, че при скорост на автомобил ** от 90 km/h, водачът на автомобила даже и със завиване наляво **има техническата възможност да предотврати ПТП**, като управлява със скорост 90 km/h и своевременно задейства спирачната уредба към момента на навлизане на автомобила ** в платното му за движение. При тези действия на водача автомобилът ** би пропуснал автомобила ** пред себе си или би спрял на около 9 m преди мястото на удара /при вариант – със спиране на автомобила **/.

С оглед изложеното съдът намира, че една от техническите причини за настъпване на процесното ПТП е, **освен поведението на водача на л.а. „***“,** който е предприел маневра за завиване в обратна посока, независимо от това дали преди предприемане на тази маневра автомобилът е бил в спряно положение или в движение и независимо от това дали е имал видимост към приближаващия се л.а. „***“, **е и поведението на водача на л.а. „**“, който е застрахован при *****.**

Съдът приема, че водачът на л.а. "***" е карал с превишена скорост от 113 км/ч, при разрешена 90км/ч, което представлява нарушение на разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

На следващо място с предприемане на маневра – отклоняване наляво преди или към момента на навлизане на л.а. „***“ в западната пътна лента, водачът на л.а. "***" е нарушил и разпоредбата на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП, че водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват. Нарушена е и разпоредбата на чл. 20, ал. 2, изр. 2 от ЗДвП, която вменява задължение, че когато възникне опасност за движението, водачите са длъжни незабавно да намалят скоростта, а при необходимост – да спрат /каквото в случая не се установява при представянето на всички варианти, с оглед липсата на спирачни следи на л.а. "***"/.

Във връзка с направеното **възражението за наличие на независимо съизвършителство от страна на двамата водачи - л.а. „***“ с рег. № **, с водач К. Н. К. и лек автомобил "***" с рег. № ***, управляван от ** А.**, съдът намира за необходимото да посочи, че доколко ПТП - то се дължи и на поведението на водача лек автомобил "***" с рег. № ***, **е въпрос на преценка във вътрешните отношения на двамата застрахователи по арг. на чл. 499, ал.7 от КЗ, но не и спрямо пострадалите.** Отговорността на застрахователя е функционално обусловена от отговорността на прекия причинител на вредите.

При съпричиняване на вредите от няколко застраховани лица, техните застрахователи, отговаряйки вместо тях по силата на застрахователния договор, отговарят така, както всеки от причинителите отговаря солидарно пред увреденото лице /чл. 499, ал. 7 от КЗ и чл. 53 ЗЗД/. **Увреденият може да претендира пряко вредите в пълния им размер от всеки един от застрахователите, така, както може да ги претендира от всеки от съпричинителите. При предявяване на иска срещу един солидарен длъжник, той отговаря за целия размер на вредите, независимо от приноса за причиняването им.** Солидарният съдлъжник не може да противопоставя на ищеца възраженията на своите съдлъжници, нито ищецът е длъжен да раздели отговорността на съизвършителите и да води иск поотделно срещу всеки от тях. Когато ищецът събере вземането си от единия от солидарните съдлъжници, останалите не са освободени от задължение за плащане на обезщетението и по пътя на регреса платилият обезщетението, ще урежда отношенията си с другия съизвършител, съгласно чл. 127, ал. 1 ЗЗД. Размерът на щетата от действията на всеки съизвършител е от значение само в отношенията между тях, а не спрямо ищеца.

Ето защо, предмет на установяване в настоящото производство, е само извършването на деликт от страна на застрахования при ********* водач, а евентуалното съизвършителство от страна на застрахования при третото лице помагач ****** водач има правно значение само в отношенията между тях, но не и по отношение на ищеца.

С оглед всичко изложено дотук е безспорно установено, че смъртта на ****** А. и траматичните увреждания на Г. А. И. и М. Г. А. е вследствие настъпилото ПТП на 29.11.2022 г., което е в резултат **и на противоправно поведение на водача на застрахования при ответника л.а. - „***“**, тъй като една от причините за настъпване на ПТП – то е управляване с превишена скорост и предприемане на неуместна маневра - насочване на лекия автомобил наляво, при положение че при запазване на траекторията му на движение, ПТП - то би могло да бъде предотвратено или да настъпи ПТП, с по- леки последици. Поради това съдът намира, че допуснатите нарушения на водача на л.а. „***“ с рег. № ******, са в пряка причинна връзка с настъпилата смърт на ****** А. и траматичните увреждания на Г. А. И. и М. Г. А. и следва да се направи извод, че презумцията на чл. 45, ал. 2 ЗЗД не е оборена. Деянието на водача на л.а. „***“ с рег. № ****** осъществява всички признаци /обективни и

субективни/ на деликтния състав по чл. 45 от ЗЗД. Следователно отговорността на застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите - *****, на основание чл. 432, ал. 1 от КЗ следва да бъде ангажирана.

Относно размера на иска за неимуществени вреди, съдът намира следното:

Съгласно чл. 52 от ЗЗД обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Справедливостта изисква претърпените болки и страдания на ищца да бъдат надлежно и адекватно обезщетени. Понятието "справедливост" не е абстрактно. Според ПП на ВС на РБ № 4/23.12.1968 г. то е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се вземат предвид от съда при определяне размера на обезщетението. Такива обективни обстоятелства са характера на увреждането, начина на настъпването, обстоятелствата при които е станало, допълнителното влошаване състоянието на здравето, причинените морални страдания и др.

По предявения иск на М. Г. А. за неимуществени вреди, изразяващи се в търпени болки и страдания, вследствие на ПТП от 29.11.2022 г., при което са й причинени телесни повреди.

Видно от заключението на комплексната съдебномедицинска и автотехническа експертиза, при процесното ПТП, М. Г. А. е получила: контузия на лявото коляно с оток и болка. Уврежданията на М. А. Г. *се възстановяват за 10 - 14 дни*. Липсват данни от допълнителни консултации и изследвания за остатъчни усложнения.

От свидетелските показания, които съдът изцяло кредитира като убедителни, последователни и непротиворечиви се установява, че лечебният и възстановителен период на ищцата е бил сравнително кратък /около две седмици/, изпитвала е болки, спряла й кърмата, имала нужда от помощ. Неминуемо вследствие на ПТП – то, ищцата е преживяла и силен емоционален стрес

С оглед изложеното съдът приема, че вследствие на претърпените травми при процесното ПТП, ищцата е претърпял болки и страдания, което е довело до ограничения от личен и битов характер. Ето защо съобразявайки посочените обстоятелства, младата възраст на ищцата – 18 години, към

момента на ПТП – то, но и факта, че към момента е налице пълно възстановяване, съдът приема, че справедливо обезщетение за претърпените от М. Г. А. неимуществени вреди би била **сумата от 6 000 лв. / 3 067,75 евро/**.

По предявения иск на М. Г. А. за имуществени вреди.

От представените по делото фактура и касов бон се установява, че вследствие на процесното ПТП, М. Г. А. е извършила разходи **в размер 20, 40 лв.**, които се намират във връзка с претърпяното ПТП и лечението след него.

С оглед изложеното съдът намира, че иска за заплащане на имуществени вреди е основателен в предявения размер от **20, 40 лв. /10,43 евро/** и следва да бъде уважен.

По възражението за съпричиняване.

Ответното дружество излага твърдения, че **М. Г. А. е нарушила** на задължението за ползване на безопасителен колан като пътник в лек автомобил ** с рег. № **.

Видно от заключението на комплексната съдебномедицинска и автотехническа експертиза, М. Г. А. е пътувала на втория ред седалки отлясно. Получената контузия на лявото коляно е в резултат от удар с или върху твърд тъп предмет - детайл от интериора, възможно е и от седящия вляво от нея пътник. **С или без поставен предпазен колан тя би получила контузия на лявото коляно**, защото крайниците са подвижни части и не се фиксират с предпазни колани. Поради това съдът намира възражението за съпричиняване за неоснователно.

По предявения иск на Г. А. И. за неимуществени вреди, изразяващи се в търпени болки и страдания, вследствие на ПТП от 29.11.2022 г., при което са му причинени телесни повреди.

Видно от заключението на комплексната съдебномедицинска и автотехническа експертиза, при процесното ПТП, Г. А. И. е получил: контузия на гръдния кош, контузия на белия дроб и счупване на 8-мо ребро вляво. Затруднението на движението на снагата вследствие на счупването на едно ребро (8-мо) на Г. А. И. **се възстановява за по-малко от 30 дни**. Контузията на гръдния кош се **възстановява за около 2 седмици**. Контузията на белия дроб е увреждане, което създава терен за инфекция (пневмония).

От свидетелските показания, които съдът изцяло кредитира като убедителни, последователни и непротиворечиви се установява, че лечебният и възстановителен период на ищеца е бил около месец, изпитвал силни болки при дишане, имал нужда от чужда помощ.

С оглед изложеното съдът приема, че вследствие на претърпените

травми при процесното ПТП, ищецът е претърпял болки и страдания, което е довело до ограничения от личен и битов характер. Ето защо съобразявайки посочените обстоятелства и възраст на ищеца – 42 години, към момента на ПТП – то, но и факта, че към момента е налице пълно възстановяване, съдът приема, че справедливо обезщетение за претърпените от Г. А. И. неимуществени вреди би била сумата от **20 000 лв. / 10 225,84 евро/**.

По предявения иск на Г. А. И. за имуществени вреди.

От представените по делото фактура и касов бон се установява, че вследствие на процесното ПТП, Г. А. И. е извършила разходи **в размер 17, 40 лв. за потребителска такса**, които се намират във връзка с претърпяното ПТП.

С оглед изложеното съдът намира, че иска за заплащане на имуществени вреди е основателен в предявения размер от **17, 40 лв. /8, 90 евро/** и следва да бъде уважен.

По възражението за съпричиняване.

Ответното дружество излага твърдения, че Г. А. И. е нарушил на задължението за ползване на безопасителен колан като пътник в лек автомобил ** с рег. № **.

Видно от заключението на комплексната съдебномедицинска и автотехническа експертиза, **уврежданията на Г. А. И. биха се получили с или без колан**, тъй като предпазните колани фиксират тялото в областта на пояса във всички посоки, а горната част на тялото само в предно-задна посока. При страничен удар, както е в случай горната част на тялото е достъпна за удар отляво. Поради това съдът намира възражението за съпричиняване за неоснователно.

По предявения иск на Г. А. И. за неимуществени вреди, изразяващи се в търпени болки и страдания, вследствие на ПТП от 29.11.2022 г., при което е причинена смъртта на сина му ** Г.ев А..

Житейски погледнато загубата на дете е най-голямото нещастие, което може да сподели родителя. Чувството на безпомощност пред безвъзвратното отнемане на най-скъпото същество е непреодолимо и неминуемо води до промяна както в мирогледа на родителя, така и в поведенческите му реакции. Смъртта на **, се е отразила изключително зле върху психиката на ищеца, като болките и страданията го съпътстват и сега, а и ще продължат през целия му живот, поради невъзвратимостта на загубата му, което се установява от заключението на съдебно – психиатричната експертиза. Внезапната смърт на ** е лишила завинаги баща му от неговата обич, от подкрепата, от която би

имал нужда в бъдеще, от моралната и материална опора. Съдът счита, че несъмнено загубата на дете и то по такъв непредвидим и нелеп начин причинява огромни болки и страдания и прави преждевременната му загуба особено тежка, което се установява и от заключението на съдебно – психологическата експертиза. Връзката “родители – деца” освен кръвна е и емоционална и житейски предполага, че физическата загуба на син е причинило в най-голяма степен страдания на преживялите лица – неговият баща. В случая следва да се вземе предвид, че загиналия ** е отдавна пълнолетен, самостоятелен, имал е свое семейство и не е живеел в едно домакинство с баща си, което следва да се вземе предвид при определяне на обезщетението. Въпреки това, и двамата са поддържали близки и топли взаимоотношения, основани на редовни и чести контакти, взаимна обич и подкрепа, което се установява от свидетелските показания, които съдът възприема изцяло, като непосредствени, непродубедени и непротиворечиви.

Неминуемо смъртта на дете на всякаква възраст и при всякакви обстоятелства е един от най-тежките удари, които човек може да преживее, поради което трудно може паричен еквивалент да компенсира тежкия психически товар и необратимата загуба. Мъката на родителя никога няма да бъде преодоляна, но все пак съобразявайки горните критерии съдът определи размера на **обезщетението от 150 000 лв. /76 693,78 евро/.**

По възражението за съпричиняване.

Ответното дружество излага твърдения, че починалият ** Г.ев А. е нарушил на задължението за ползване на обезопасителен колан като пътник в лек автомобил ** с рег. № **.

Видно от заключението на комплексната съдебномедицинска и автотехническа експертиза, ** Г.ев А. се е намирал на третия ред седалки **отзад вляво**, като към момента на настъпване на процесното ПТП, ** А. **не е бил с поставен предпазен колан.** В заключението е направен категоричен извод, че при наличието на страничен удар, горната част на тялото на пострадалия е достъпна за удар отляво, където са получени и уврежданията, поради реализиран контакт с лявата задна колонка и салона вляво. **Такива увреждания биха се получили с или без поставен колан**, тъй като според механизма на ПТП той няма предпазна функция, ако беше с поставен предпазен колан, той би получил същите травматични увреждания, които са станали причина за смъртния изход. Поради това съдът намира, че

възражението за съпричиняване е неоснователно.

По иска с правно основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД.

В чл. 429, ал. 2, т. 2 и чл. 493, ал. 1, т. 5 от КЗ изрично е регламентирано, че застрахователното покритие включва и лихвите за забава. Следователно застрахователят отговаря за лихвата за забава, когато застрахованият отговаря за тях пред увреденото лице, което в хипотезата на деликта произтича от правилото на чл. 84, ал. 3 от ЗЗД, но само за лихвите за забава в рамките на застрахователната сума и считано от датата на уведомяване от застрахования за настъпването на застрахователното събитие или от датата на уведомяване или на предявяване на застрахователна претенция от увреденото лице, която от датите е най-ранна – арг. от чл. 429, ал. 3 и чл. 430, ал. 1, т. 2 от КЗ.

В настоящия случай по делото са представени доказателства, че ищците са предявили претенцията си за заплащане на неимуществени вреди на 19.01.2023 г., а застрахованият делинквент К. Н. К. е уведомил ***** **на 08.12.2022 г. /л.153/**. Следователно съдът като съобрази горепосочените разпоредби и при липса на други данни следва да приеме, че **08.12.2022 г.** е датата, на която застрахователя е уведомен за настъпване на застрахователното събитие и от този момент следва да се начислява лихва за забава до окончателното плащане, **като за периода от 06.12.2022 г. до 07.12.2022 г. искът е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.**

Предвид гореизложеното съдът намира, че ***** следва да заплати на М. Г. А. обезщетение **в размер на 6 000 лв. /3 067,75 евро/**, частичен иск от 24 000 лв./ 12 271,01 евро/ за причинените ѝ неимуществени вреди, изразяващи се в болки, страдания и психически стрес при ПТП настъпило на 29.11.2022 г. и **сумата от 20.40 лв. /10, 43 евро/** за причинените ѝ имуществени вреди - направени разходи за лечение във връзка със същото ПТП ведно със законната лихва от 08.12.2022 г. до окончателното изплащане на сумата, като **ОТХВЪРЛЯ** предявеният иск за неимуществени вреди **над сумата от 6 000 лв./3 067, 75 евро/** до претендирания размер от 16 000 лв./ 8 180,67 евро/ и **искът за законна лихва за периода от 06.12.2022 г. до 07.12.2022 г., като неоснователни.**

Предвид гореизложеното съдът намира, че ***** следва да заплати на Г. А. И. - обезщетение **в размер на 20 000 лв./ 10 225,84 евро/** частично предявен от 50 000 лв. /25 564,59 евро/ за претърпените неимуществени вреди - болки, страдания и психически стрес, причинени при ПТП настъпило на 29.11.2022 г. и **сумата от 17.40 лв. /8, 90 евро/** за причинените му

имуществени вреди - направените разходи за лечение във връзка със същото ПТП ведно със законната лихва от 08.12.2022 г. до окончателното изплащане на сумата, като **ОТХВЪРЛЯ** предявеният иск за неимуществени вреди над сумата от **20 000 лв. /10 225,84 евро/** до претендиания размер от **28 000 лв. /14 316, 17 евро/** и искът за законна лихва за периода от **06.12.2022 г. до 07.12.2022 г.**, като неоснователни.

Предвид гореизложеното съдът намира, че ********* следва да заплати на Г. А. И. обезщетение в размер на **150 000 лв. /76 693,78 евро/**, частичен иск от **220 000 лв. /112 484,21 евро/** за неимуществени вреди изразяващи се в търпени болки и страдания от смъртта на сина му **** Г.ев А.**, вследствие на ПТП настъпило на 29.11.2022 г., ведно със законната лихва от 08.12.2022 г. до окончателното изплащане на сумата, като **ОТХВЪРЛЯ** предявеният иск за неимуществени вреди над сумата от **150 000 лв. /76 693,78 евро/** до претендиания размер от **200 000 лв. /102 258,38 евро/** и искът за законна лихва за периода от **06.12.2022 г. до 07.12.2022 г.**, като неоснователни.

По отговорността за разноски:

В хода на производството са представени договор за правна защита и съдействие сключен с ищците, в които е обективизирано договорено адвокатско възнаграждение на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗАдв с адв. П. К..

Съгласно решение от 25.01.2024 г. по дело С-438/22 на СЕС Наредба № 1/2004 г. за МРАВ е равнозначна на хоризонтално определяне на задължителните минимални тарифи, забранено от чл. 101 от ДФЕС, имащ директен ефект в отношенията между частноправните субекти и пораждащ правни последици за тях, поради което се явява нищожна. В този смисъл съдът е свободен за определи размера на дължимото адвокатското възнаграждение по своя преценка, съобразявайки се с приетите до настоящия момент критерии – фактическа и правна сложност на делото, обем на осъществената правна защита – написване на искова молба или подаване на отговор, явяване в съдебни заседания, представяне или не на писмени бележки по делото, както и броя на проведените съдебни заседания.

Доколкото актовете на СЕС са задължителни за българските съдилища, претендираното от адв. П. К. адвокатско възнаграждение следва да бъде определено от съда по посочените по - горе критерии.

В конкретния случай предметът на делото е пряк иск на пострадало лице към застрахователя по застраховка "Гражданската отговорност на автомобилистите" за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди при ПТП. Направено е възражение на ответника за съпричиняване и доказателствени искания за установяване на обстоятелствата, относими към приложението на чл. 52 и чл. 51, ал. 2 ЗЗД, В производството са изслушани три експертиза и показанията на четирима свидетели, проведени са множество

съдебни заседания, на които адв. К. е присъствала и е вземала становище по повдигнатите въпроси и възражения, представила е и подробни писмени бележки. Поради това съдът намира, че с оглед фактическа и правна сложност на делото и обема на оказаната правна помощ на ищците, адвокатското възнаграждение следва да бъде определено **в размер на 17 000 лв. с ДДС / 8 691, 96 евро/.**

С оглед изхода на делото ***** следва да заплати на адв. П. К. адвокатско възнаграждение за оказаната безплатна адвокатска помощ на ищците **в размер на 12 263, 03 лв. /6 269,99 евро/ съразмерно с уважената част от исковете.**

Ищците са направили възражение за прекомерност на заплатеното от ***** адвокатско възнаграждение на адв. Д..

В производството по делото, ***** е представен договор за правна защита и съдействие от 08.07.2024 г. /л. 482/, в който е уговорено адвокатско възнаграждение **в размер на 5 500 лв.** по т. д. № 205/02023 г. по описа на Окръжен съд – **, в който е посочено, че ще бъде заплатено по банков път. Към договора е приложено преводно нареждане от 09.07.2024 г. /л. 483/, от което е видно че на адв. Н. Д. е преведена сума **в размер на 5 087, 50 лв.**, а като основание на превода е посочен договор за правна защита и съдействие от 08.07.2024 г.

С оглед изложеното съдът приема, че ***** е заплатил на адв. Н. Д., адвокатско възнаграждение за осъществената защита в настоящото производство **в размер на 5 087, 50 лв.**

В контекста на решение от 25.01.2024 г. по дело С-438/22, с оглед изложените по – горе мотиви и правната и фактическа сложност, съдът намира, че заплатеното от ***** адвокатско възнаграждение **в размер на 5 087, 50 лв.**, което е много под минималния размер по разпоредбата на чл. 7, ал. 2, т. 5 от [Наредба № 1/09.07.2004 г.](#), която служи за ориентир съгласно решение от 25.01.2024 г. по дело С-438/22 на СЕС не е прекомерно и не следва да бъде намалявано.

Ответното дружество в настоящото производство е направило следните разноски: държавна такса за издаване на съдебни удостоверения в размер на 5 лв., възнаграждение за изготвяне на комплексна съдебномедицинска и автотехническа експертиза в размер на 1 737,50 лв., възнаграждение за изготвяне на повторна автотехническа експертиза от проф. д. т. н. инж. С. К. в размер на 4 269 лв. и адвокатско възнаграждение в размер на 5 087, 50 лв. или **така общият размер на направените разноски е 11 099 лв. /5 674,83 евро/.**

С оглед изхода на делото М. Г. А. и Г. А. И. следва да заплатят на ***** направените по делото разноски **в размер на 3 092, 68 лв. /1 581,26 евро/ съразмерно с отхвърлената част от исковете.**

Видно от данните по делото от бюджета на съда е изплатено

възнаграждение за изготвяне на съдебно – психиатрична експертиза **в размер на 755, 73 лв. /386, 40 евро/.**

Съгласно чл. 1 от Тарифа за държавните такси, които се събират от съдилищата по Гражданския процесуален кодекс по искова молба, насрещна искова молба и молба на трето лице със самостоятелни права се събира такса 4 на сто върху цената на иска, но не по-малко от 25,56 евро.

С оглед изхода на делото *********, на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК следва да бъде осъден да заплати в полза на държавата, по бюджета на съдебната власт, държавна такса **в общ размер на 7 140 лв./3 650, 62 евро/**, както следва: **държавна такса в размер на 6 000 лв./3 067, 75 евро/** представляваща 4% върху цената на уважения иск **в размер на 150 000 лв. /76 693,78 евро/**, предявен от Г. А. И. за причинените му неимуществени вреди от смъртта на сина му **** Г.ев А., държавна такса в размер на 800 лв. /409, 03 евро/**, представляваща 4% върху цената на уважения иск **в размер на 20 000 лв./ 10 225,83 евро/**, предявен от Г. А. И. за неимуществени вреди, представляваща болки, страдания и психически стрес, причинени при процесното ПТП, **държавна такса в размер на 240 лв./122, 71 евро/**, представляваща 4% върху цената на уважения иск **в размер на 6 000 лв. /3 067,75 евро/** за неимуществени вреди, предявен от М. Г. А., **държавна такса в размер на 50 лв. /25, 56 евро/** върху уважения иск за имуществени вреди **в размер на 20, 40 лв./10, 43 евро/** на М. Г. А. и **държавна такса в размер на 50 лв. /25, 56 евро/** върху уважения иск за имуществени вреди **в размер на 17, 40 лв./8, 90 евро/** на Г. А. И. и **сумата от 545, 15 лв. /278, 73 евро/** за разноски, платени от бюджета на съда съразмерно с уважената част от исковете.

Съгласно чл. 78, ал. 10 от ГПК, на третото лице помагач не се присъждат разноски, но то дължи разноските, които е причинило със своите процесуални действия.

Съгласно [чл.3-5 от Закона за въвеждане на еврото в Република България \(ЗВЕРБ\)](#), [решение \(ЕС\) 2025/1407](#) на Съвета от 8 юли 2025 година относно приемането на еврото от България, считано от 1 януари 2026 г. и [Регламент \(ЕС\) 2025/1409](#) на Съвета от 8 юли 2025 година за изменение на [Регламент \(ЕО\) № 2866/98](#) по отношение на валутния курс към еврото за България, към настоящия момент официална парична единица е евро, равностойно на 1,95583 български лева. Поради това, горепосочените суми следва да се превалутират по правилата на [чл. 12-13 от ЗВЕРБ](#), тъй като решението е постановено след 01.01.2026г.

Водим от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ***** с ЕИК **, със седалище и адрес на управление: гр. **, р-н „**** да заплати на М. Г. А., ЕГН *****, **** обезщетение в размер на 3 067,75 евро /6 000 лв./, частичен иск от 12 271,01 евро /24 000 лв./ за причинените ѝ неимуществени вреди, изразяващи се в болки, страдания и психически стрес при ПТП настъпило на 29.11.2022 г. и сумата от 10,43 евро /20.40 лв./ за причинените ѝ имуществени вреди - направени разходи за лечение във връзка със същото ПТП ведно със законната лихва от 08.12.2022 г. до окончателното изплащане на сумата, като **ОТХВЪРЛЯ предявеният иск за неимуществени вреди над сумата от 3 067,75 евро /6 000 лв./ до претендирания размер от 8 180,67 евро /16 000 лв./ и искът за законна лихва за периода от 06.12.2022 г. до 07.12.2022 г., като неоснователни.**

ОСЪЖДА ***** с ЕИК **, със седалище и адрес на управление: гр. **, р-н „**** да заплати на Г. А. И. с ЕГН *****, гр. Н.о, кв. „**** 1 обезщетение в размер на 10 225,84 евро /20 000 лв./ частично предявен от 25 564,59 евро /50 000 лв. / за претърпените неимуществени вреди - болки, страдания и психически стрес, причинени при ПТП настъпило на 29.11.2022 г. и сумата от 8,90 евро /17.40 лв./ за причинените му имуществени вреди - направените разходи за лечение във връзка със същото ПТП ведно със законната лихва от 08.12.2022 г. до окончателното изплащане на сумата, като **ОТХВЪРЛЯ предявеният иск за неимуществени вреди над сумата от 10 225,84 евро /20 000 лв./ до претендирания размер от 14 316,17 евро /28 000 лв./ и искът за законна лихва за периода от 06.12.2022 г. до 07.12.2022 г., като неоснователни.**

ОСЪЖДА ***** с ЕИК **, със седалище и адрес на управление: гр. **, р-н „**** да заплати на Г. А. И. с ЕГН *****, гр. Н.о, кв. „**** 1 обезщетение в размер на 150 000 лв. /76 693,78 евро/, частичен иск от 220 000 лв. /112 484,21 евро/ за неимуществени вреди изразяващи се в търпени болки и страдания от смъртта на сина му ** Г.ев А., вследствие на ПТП настъпило на 29.11.2022 г., ведно със законната лихва от 08.12.2022 г. до окончателното изплащане на сумата, като **ОТХВЪРЛЯ предявеният иск за неимуществени вреди над сумата от 150 000 лв. /76 693,78 евро/ до претендирания размер от 200 000 лв. /102 258,38 евро/ и искът за законна лихва за периода от 06.12.2022 г. до 07.12.2022 г., като неоснователни.**

ОСЪЖДА ***** с ЕИК **, със седалище и адрес на управление: гр. **, р-н „**** да заплати на адвокат П. К., адрес за призоваване: ****, офис 10

адвокатско възнаграждение за оказаната безплатна адвокатска помощ на ищците в размер на **6 269,99 евро /12 263, 03 лв. /съразмерно с уважената част от исковете.**

ОСЪЖДА М. Г. А., ЕГН *****, * И. с ЕГН *****, гр. Н.о, кв. „***“ 1 да заплатят на ***** с ЕИК **, със седалище и адрес на управление: гр. **, р-н „****“ направените по делото разноси в размер на **1 581,26 евро /3 092, 68 лв. / съразмерно с отхвърлената част от исковете.**

ОСЪЖДА ***** с ЕИК **, със седалище и адрес на управление: гр. **, р-н „****“ да заплати в полза на държавата, по бюджета на съдебната власт, държавна такса в общ размер на **3 650, 62 евро /7 140 лв./ и сумата от 278, 73 евро /545, 15 лв./** за разноси, платени от бюджета на съда съразмерно с уважената част от исковете.

Решението е постановено при участието на трето лице – помагач на страната на *****, Застрахователя по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите на ** А. като водач на лек автомобил „***“ с рег. № **, а именно: ***, ЕИК *** със седалище и адрес на управление: гр. ** 1172, ж. к. „****“, бул. Т. М. ***” № 1.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Пловдивския апелативен съд.

Съдия при Окръжен съд – **: _____